

[Kristine Heltberg.]

situationen har udviklet sig. Materialet taler for sig selv om den geografisk-social diskriminering, loven om ungdomsydelse har medført i modsætning til tidligere støtteforanstaltninger. Skal man undgå, at denne udvikling fortsætter og medfører en fuldstændig skævhed, må der gribes ind fra overordnet hold snarest muligt.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg vil blot sige, at det ikke er for at ride nogle partipolitiske heste eller for at kunne have denne meget malplacerede fornøjelse af at kunne sige: hvad sagde vi? ved at gentage, hvad jeg sagde under behandlingen af det daværende lovforslag, men jeg er utrolig bekymret over den geografiske og sociale diskriminering, som lovforslaget har givet anledning til, og jeg mener, det er en af de situationer, hvor selve decentraliseringsprincippet er udsat for en meget, meget skadelig behandling. Jeg synes, at specielt den meget velformulerede skrivelse fra Sindal kommune, vi har fået, bekræfter alt, hvad vi ellers har fået forelagt af materiale om de uheldige omstændigheder ved gennemførelsen af loven om ungdomsydelsen. Jeg er meget bekymret over situationen.

Socialministeren (Eva Gredal):

For ungdomsydelsen gælder jo, modsat hvad der er tilfældet for andre sociale ydelser, at der på finansloven er bevilget et fast beløb. Dette beløb fordeles til landets kommuner efter antallet af 16-17-årige i hver kommune, idet der samtidig tages hensyn til indkomstgrundlaget pr. indbygger.

Det betyder, at selv om en families indkomst er udgangspunkt for beregning af ungdomsydelsen, så har familien ikke sikkerhed for at få et bestemt beløb. Det var i øvrigt også meningen med lovens regler, at ydelserne skulle gives efter en individuel bedømmelse, og at beregningen ikke blot skulle ske på grundlag af en skattepligtig indkomst.

I en redegørelse af 10. september til folketingets socialudvalg har jeg beskrevet, hvordan det beløb, der er bevilget fra tiden 1. juli 1975 til udgangen af finansåret, er fordelt mellem landets kommuner. Det fremgår af redegørelsen, at de bedst stillede kommuner modtager et mindre beløb, end de

ville få efter en gennemsnitsberegning, og at det beløb, der er trukket fra, er fordelt på de øvrige kommuner.

En fordeling af beløbet, der sikrer, at man bliver ens stillet, uanset i hvilken kommune man bor, er ikke mulig, bl. a. fordi der vil være mindre til fordeling i en kommune, hvor alle med indtægt under en bestemt grænse søger, end i en kommune, hvor det ikke er tilfældet.

Efter de oplysninger, jeg har, er der skævheder nogle steder mellem landets kommuner, og jeg har derfor allerede sat en undersøgelse i gang for at se, om fordelingen af bevillingen for næste finansår skal ske på et grundlag, der i højere grad tager hensyn til indkomstgrundlaget i kommunerne.

Til fru Kristine Heltbergs spørgsmål kan jeg svare, at bevillingen for finansåret 1975-76 er fordelt, og at fordelingen ikke kan ændres, og jeg regner ikke med, at der kan stilles yderligere beløb til rådighed.

Når den undersøgelse, jeg taler om, er afsluttet, vil der blive taget stilling til, hvilke principper der skal lægges til grund ved fordelingen af bevillingen for næste finansår.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg håber, at det, ministeren her har sagt, og som jeg takker for, indebærer, at denne undersøgelse, som givetvis må vise det, som vi allerede kan se, at disse skævheder er urimelige, og at det socialt set er meget uheldigt at lade sig føde i en fattig kommune, vil medføre, at alle disse forhold vil blive taget under en alvorlig overvejelse, så den i forvejen meget utilfredsstillende og socialt skæve lov ikke yderligere belastes af, at funktionen af den simpelt hen forekommer urimelig.

Men jeg ved ikke, om ministeren har noget som helst råd at give forældre til unge under uddannelse i Sindal kommune og tilsvarende steder, der efter min mening bliver stillet aldeles urimelig slet i forhold til de, skal vi sige velbeslædede folks børn i Søllerød kommune, hvor man, så vidt jeg ved, ikke engang har fået opbrugt de penge, man har fået bevilget, eller Gentofte kommune og lignende steder, hvor man synes at have temmelig rigeligt i det beløb, som staten har ydet som tilskud til opfyldelse af lovens bestemmelser. Jeg ved ikke, om der er nogen som helst mulighed for at yde en ambulan-